

I. Bendrosios nuostatos

SKAITMENINĖS TRANSFORMACIJOS IR VIEŠŲJŲ PASLAUGŲ MINISTERIJA

8716 Balandžio 30 d. Karališkasis dekretas 444/2024, kuriuo reglamentuojami reikalavimai, taikomi norint būti laikomam ypatingos svarbos naudotoju, kuris naudojasi vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugomis, įgyvendinant 2022 m. liepos 7 d. Bendrojo įstatymo Nr. 13/2022 dėl garso ir vaizdo komunikacijų 94 straipsnio nuostatas.

I.

2022 m. liepos 7 d. priėmus Bendrąjį įstatymą Nr. 13/2022 dėl audiovizualinės komunikacijos į Ispanijos teisę buvo perkelta 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1808, kuria, atsižvelgiant į kintančias rinkos realijas, iš dalies keičiama Direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo.

Remiantis pirmiau minėta direktyva, liepos 7 d. Įstatymas Nr. 13/2022 parengtas siekiant priimti atnaujintą teisinę sistemą, atitinkančią pastaraisiais metais įvykusią audiovizualinės rinkos raidą, kuri leistų rasti pusiausvyrą tarp prieigos prie turinio, naudotojų apsaugos ir skirtingų rinkos paslaugų teikėjų konkurencijos, įtraukiant į vienodas sąlygas visus subjektus, konkuruojančius dėl tos pačios auditorijos.

II.

Pasiekus šį tikslą, vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjai buvo įtraukti į direktyvos taikymo sritį, nes jie įgijo vis didesnę svarbą kuriant ir platinant audiovizualinį turinį ir komercinius audiovizualinius pranešimus. Su šiomis paslaugomis susijusios žiniasklaidos arba socialinės žiniasklaidos paslaugos, kurių esminė funkcijos leidžia dalintis vaizdo įrašais, nes jie tapo svarbia dalijimosi informacija, pramogų ir švietimo priemone, visų pirma suteikiant prieigą prie naudotojų sukurtų programų ir vaizdo įrašų.

Šiuo atžvilgiu 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022, laikantis 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2018/1808 nuostatų, 2 straipsnio 13 ir 17 punktuose atitinkamai pateikiamas vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos ir jos teikėjo apibrėžtys. Be to, Įstatyme V antraštinė dalis skirta vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugų teikėjų reguliavimui nustatant įpareigojimus, kuriais siekiama užtikrinti jų naudotojų, visų pirma nepilnamečių, apsaugą nuo tam tikro audiovizualinio turinio ir komercinių audiovizualinių pranešimų.

Visų pirma 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 88 straipsnyje vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugų teikėjams nustatyta pareiga priimti priemones, kuriomis nepilnamečiai būtų apsaugoti nuo programų, naudotojų sukurtų vaizdo įrašų ir komercinių audiovizualinių pranešimų, kurie gali pakenkti jų fiziniam, protiniam ar moraliniam vystymuisi. Kita vertus, šie paslaugų teikėjai turi patvirtinti priemones, kuriomis siekiama apsaugoti plačiąją visuomenę nuo programų, naudotojų sukurtų vaizdo įrašų ir komercinių audiovizualinių pranešimų, kurie neatitinka 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 4 straipsnio 2 ir 4 dalių. Pirmiau nurodytos apsaugos priemonės nustatytos 89, 90 ir 91 straipsniuose.

Pirmiau nurodyti įpareigojimai taip pat taikomi žiniasklaidos ar socialinės žiniasklaidos paslaugoms tiek, kiek joms gali būti taikoma dalijimosi vaizdo medžiaga platformos

paslaugos apibrėžtis. Vienas iš pagrindinių šiomis paslaugomis siūlomų audiovizualinių turinių yra naudotojų sukurti vaizdo įrašai, kuriuos į platformą įkėlė minėti naudotojai arba kiti asmenys. Iš šių paslaugų naudotojų grupės iš esmės išsiskiria tam tikra kategorija, paprastai vadinama „vaizdo tinklaraštininkais“, „nuomonės formuotojais“ arba „turinio kūrėjais“, kurie vartojimo ir reklamos investicijų požiūriu yra ypač svarbūs audiovizualinėje rinkoje, ypač tarp jaunesniosios auditorijos.

Todėl šių naujų agentų atsiradimas ir konsolidavimas reikalauja teisinės sistemos, kuri atspindėtų rinkos pažangą ir leistų pasiekti pusiausvyrą audiovizualinėje ekosistemoje, kurioje visiems jos agentams taikomos panašios taisyklės. Kadangi nuomonės formuotojai vykdo savo veiklą konkuruodami su kitais garso ir vaizdo bei reklamos rinkos dalyviais ir turi tam tikrų savybių, panašių į audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjus, jiems tikslinga taikyti tam tikrus įpareigojimus, panašius į tų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų įpareigojimus.

Nuomonės formuotojų ir kitų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų suvienodinimo pažanga atitinka poreikį užtikrinti, kad jie laikytųsi pagrindinių audiovizualinės komunikacijos principų, ir užtikrinti plačiosios visuomenės, ypač nepilnamečių, apsaugą nuo žalingo audiovizualinio turinio ir komercinių pranešimų.

III.

Kalbant apie nuomonės formuotojus, pažymėtina, kad 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2018/1808 jie nebuvo aiškiai įtraukti į jos taikymo sritį, paliekant valstybėms narėms laisvę juos reglamentuoti. Šiuo klausimu tik daroma nuoroda į tai, kad 3 konstatuojamojoje dalyje „kanalai ar bet kokios kitos audiovizualinės paslaugos, kurių atžvilgiu paslaugų teikėjas turi redakcinę atsakomybę, gali būti savaimė laikomi audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis, net jeigu jie yra siūlomi per dalijimosi vaizdo medžiaga platformą, kuriai paprastai netaikoma redakcinė atsakomybė“. Savo ruožtu Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupė (ERGA) paskelbė keletą ataskaitų dėl galimybės vaizdo tinklaraštininkams priskirti audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų statusą ir kriterijus, kurių reikia laikytis jų veiklai reguliuoti.

Šiuo atžvilgiu kai kurios valstybės narės savo atitinkamoje nacionalinėje teisinėje sistemoje yra nustačiusios savo nuomonės formuotojams taikomą teisinę sistemą. Nors įvairiais reglamentais daugeliu atvejų nukrypstama nuo principo, pagal kurį nuomonės formuotojai laikomi audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjais, jie nėra vienodi atsižvelgiant į konkrečius jų svarstymo kriterijus ir jiems taikomus įpareigojimus.

Žinant apie didėjančią šių temų įtaką apskritai Ispanijos, Europos ir tarptautinėje garso ir vaizdo bei reklamos rinkoje, Ispanijos teisės aktuose taip pat nuspręsta, be privalomų 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2018/1808 nuostatų, 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 94 straipsnyje reglamentuoti „nuomonės formuotojų“, kurie vadinami „ypatingos svarbos naudotojais, kurie naudojami vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugomis“, vaidmenį.

Ispanijos modelis grindžiamas naudotojų, kurie yra ypač svarbūs kaip tam tikros rūšies audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai, asimiliacija. Tačiau, atsižvelgiant į paslaugos pobūdį ir jos naujas bei novatoriškas savybes, jie nėra visiškai prilyginami kitiems audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjams ir jiems netaikomos visos jų pareigos.

Taigi 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 94 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad itin svarbūs naudotojai laikomi audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjais, kad būtų laikomasi minėto įstatymo 86 straipsnyje nustatytų bendrųjų vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikimo principų ir pareigų, susijusių su nepilnamečių apsauga ir komerciniais audiovizualiniais pranešimais, nustatytų atitinkamai minėto įstatymo 99 straipsnio 1 dalyje ir 99 straipsnio 4 dalyje bei VI antraštinės dalies IV skyriaus 1 ir 2 skirsniuose.

Savo ruožtu 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 94 straipsnio 3 dalyje pateiktas subjektų, kuriems netaikomos 94 straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos, sąrašas, o 94 straipsnio 4 dalyje nustatyta ypatingos svarbos naudotojų pareiga užsiregistruoti valstybės registre, kaip numatyta minėto įstatymo 39 straipsnyje.

Kita vertus, 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 94 straipsnio 2 dalyje nustatyti reikalavimai, kai dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų naudotojai laikomi „ypatingos svarbos naudotojais“. Šie reikalavimai buvo nustatyti atsižvelgiant į ERGA ataskaitose pateiktas rekomendacijas, nes jie atitinka kriterijus, leidžiančius juos prilyginti audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjams.

Šių reikalavimų a punkte kalbama apie „dideles pajamas“, kurias ypatingos svarbos naudotojai turi uždirbti vykdydami savo veiklą, susijusią su dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugomis. Savo ruožtu c punktas skirtas ypač svarbiai auditorijai, kurią turi pasiekti naudotojai dėl savo veiklos teikiant šias paslaugas.

94 straipsnio 2 dalies a ir c punktuose nustatyti reikalavimai šioje nuostatoje nenustatyti. Šiuo atžvilgiu 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 septintoje baigiamosios nuostatoje nurodomos 94 straipsniui parengti ir taikyti būtinos nuostatos. Tiesą sakant, šis straipsnis įsigalioja su sąlyga, kad pagal 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 devintosios baigiamosios nuostatos ketvirtą pastraipą bus priimti šie reikalavimai.

Taigi pagal 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 septintąją baigiamąją nuostatą šis Karališkasis dekretas parengtas siekiant patikslinti 94 straipsnio 2 dalies a ir c punktuose nustatytus reikalavimus, kuriuos priėmus įsigalioja 94 straipsnis.

IV

Dėl struktūros pažymėtina, kad Karališkąjį dekretą sudaro keturi straipsniai, kuriuos sudaro du skyriai, papildoma nuostata ir trys baigiamosios nuostatos.

I skyriuje pateikiamas Karališkojo dekreto dalykas ir taikymo sritis. II skyriuje nurodomi 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 94 straipsnio 2 dalies atitinkamai a ir c punktuose nustatyti didelių pajamų ir auditorijos reikalavimai.

Be to, pagal 2015 m. spalio 1 d. Įstatymo Nr. 39/2015 129 straipsnio nuostatas šis Karališkasis dekretas parengtas vadovaujantis būtinumo, veiksmingumo, proporcingumo, teisinio saugumo, skaidrumo ir efektyvumo principais.

Pirma, laikomasi būtinumo ir veiksmingumo principų, nes reguliavimo iniciatyva siekiama užtikrinti garso ir vaizdo rinkos pusiausvyrą apibrėžiant konkrečią dalijimosi vaizdo medžiaga paslaugų naudotojų kategoriją per platformą, kuri turi atitikti esminius plačiosios visuomenės, ypač nepilnamečių, apsaugos nuo 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 žalingų ar draudžiamų audiovizualinio turinio ir komercinių audiovizualinių pranešimų reikalavimus. Be to, Karališkuoju dekretu priimtas reglamentas yra tinkama priemonė siekiant užtikrinti visapusišką ir nuoseklų reikalavimų reglamentavimą.

Kalbant apie teisinio saugumo principą, pažymėtina, kad Karališkasis dekretas atitinka likusią nacionalinės teisės sistemos dalį, nes kartu su 2022 m. liepos 7 d. Įstatymu Nr. 13/2022 yra stabili, nuspėjama, integruota ir aiški reglamentavimo sistema, kiek tai susiję su laikymu ypač svarbiu naudotoju, taip pat įpareigojimai, kuriuos ši sąlyga apima, patenka į reglamento taikymo sritį.

Kiek tai susiję su proporcingumo principu, pažymėtina, kad reglamentuose įtvirtintos taisyklės, būtinos jo priėmimą pateisinantiems tikslams pasiekti, nes jame griežtai reglamentuojami reikalavimai, kurie, kaip teisinis reikalavimas, turi būti plėtojami. Šių

reikalavimų įgyvendinimas visada buvo grindžiamas kruopščiu specializuotų interneto svetainių skelbiamų duomenų apie Ispanijoje veikiančių žinomiausių garso ir vaizdo bei reklamos rinkoje veikiančių nuomonės formuotojų pajamas ir auditoriją, kurias galima palyginti su kitų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų pajamomis ir auditorija, tyrimu.

Kalbant apie skaidrumo principą, aiškinamajame memorandume aiškiai ir tiksliai apibrėžti tikslai, kurių siekiama šia reguliavimo iniciatyva, ir jos pagrindimas. 2023 m. gruodžio 5 d. Ministrų Tarybos sprendimu buvo susitarta, kad šis Karališkojo dekreto projektas turėtų būti nagrinėjamas skubiai dėl ypatingos aplinkybės, kaip numatyta 1997 m. lapkričio 27 d. Įstatymo Nr. 50/1997 dėl Vyriausybės 27 straipsnio 1 dalies b punkte. Todėl nebuvo atsižvelgta į 1997 m. lapkričio 27 d. Įstatymo Nr. 50/1997 26 straipsnio 2 dalyje ir 27 straipsnio 2 dalies b punkte numatytą konsultavimosi su visuomene procedūrą.

Pagal 1997 m. lapkričio 27 d. Įstatymo Nr. 50/1997 26 straipsnio 6 dalį ir 27 straipsnio 2 dalies b punktą buvo surengtas viešas garso ir vaizdo sektoriaus ir autonominių sričių klausymas, kad būtų galima sužinoti reglamento projekto turinį, pateikti savo indėlį ir galiausiai patobulinti šį Karališkąjį dekretą. Be to, ataskaitą pateikė Nacionalinė rinkų ir konkurencijos komisija, Ispanijos duomenų apsaugos agentūra bei Vartotojų ir naudotojų taryba.

Nors dėl skubaus duomenų tvarkymo buvo praleista viešų konsultacijų procedūra, reglamento adresatams buvo suteikta galimybė dalyvauti rengiant tą pačią viešo svarstymo procedūrą.

Kalbant apie veiksmingumo principą, šis Karališkasis dekretas nesukuria jokios naujos administracinės naštos tiems, kuriems reglamentas taikomas. Nors laikantis didelių pajamų ir auditorijos reikalavimų atsiranda pareiga registruotis valstybės registre, kaip numatyta 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 39 straipsnio 2 dalies g punkte, ši administracinė našta jau buvo apsvarstyta ir tinkamai įvertinta Reglamentavimo poveikio analizės ataskaitoje, atitinkančioje 2023 m. gruodžio 19 d. Karališkąjį dekretą Nr. 1138/2023, kuriuo reglamentuojamas valstybinis audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų registras, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjai ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų agregavimo paslaugų teikėjai, ir išankstinio pranešimo apie veiklos inicijavimą procedūra.

Vykstant šio Karališkojo dekreto rengimo procedūrai buvo paprašyta ministerijų departamentų, kurių kompetencijai, kaip manoma, šis reglamentas daro poveikį, pateikti ataskaitą, taip pat privalomą Valstybės Tarybos nuomonę pagal 1997 m. lapkričio 27 d. Įstatymo Nr. 50/1997 26 straipsnio 5 dalį, 26 straipsnio 7 dalį ir 26 straipsnio 9 dalį.

Pagaliau, šiam Karališkajam dekretui taikoma procedūra, numatyta 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka, ir 1999 m. liepos 31 d. Karališkojo dekreto Nr. 1337/1999, kuriuo reglamentuojamas informacijos apie techninius standartus ir reglamentus bei informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimas, nuostatos.

Šis Karališkasis dekretas priimtas remiantis 149 straipsnio 1 dalies 21 punkto nuostatomis, kuriomis valstybei suteikiama išimtinė jurisdikcija telekomunikacijų klausimais, ir 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 nustatyto leidimu plėtoti reglamentavimą.

Pagal tai, skaitmeninės transformacijos ir viešųjų paslaugų ministro siūlymu, pritarus Valstybės Tarybai ir apsvarsčius Ministrų Tarybai 2024 m. balandžio 30 d. posėdyje,

NUTARIAMA:

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis. *Tikslas*

Šiuo Karališkuoju dekretu siekiama patikslinti 2022 m. liepos 7 d. Bendrojo įstatymo

Nr. 13/2022 dėl garso ir vaizdo komunikacijos 94 straipsnio 2 dalies a ir c punktuose nustatytus reikalavimus, susijusius su tuo, kad naudotojas laikomas ypatingos svarbos naudotoju, kuris naudojasi vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformų paslaugomis.

2 straipsnis. *Taikymo sritis.*

1. Šis Karališkasis dekretas taikomas naudotojams, kurie yra fiziniai arba juridiniai asmenys, kurie naudojasi vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugomis ir tuo pat metu atitinka 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 94 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus. Tos nuostatos a ir c punktuose nustatyti reikalavimai nurodyti atitinkamai II skyriaus 3 ir 4 straipsniuose.

2. Pagal 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 94 straipsnio 3 dalies nuostatas šis Karališkasis dekretas netaikomas minėtoje nuostatoje išvardytiems dalykams toje nuostatoje nustatytais sąlygomis.

Jis taip pat netaikomas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjams, registruotiems Valstybinio audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų registro pirmoje dalyje, vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugų teikėjams ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų sumavimo paslaugų teikėjams; pagal 2023 m. gruodžio 19 d. Karališkojo dekreto Nr. 1138/2023 9 straipsnio 1 dalies nuostatas, programų, audiovizualinio turinio ir (arba) jo ištraukų, kurios viešai prieinamos teikiant vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugas, atžvilgiu.

II SKYRIUS

Didelių pajamų ir auditorijos reikalavimai

3 straipsnis. *Didelės pajamos.*

1. Pagal 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 94 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatas didelės pajamos laikomos bendrosiomis pajamomis, uždirbtomis praėjusiais kalendoriniais metais, sudarančiomis arba viršijančiomis 300 000 EUR, gautomis tik iš visos naudotojų naudojamų vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugų naudotojų veiklos.

2. Pajamos, tinkamos didelėms pajamoms nustatyti, yra šios:

a) Pajamos, gautos iš piniginio atlygio ir natūra už komercinių audiovizualinių pranešimų, pridedamų prie audiovizualinio turinio arba įterptų į jį, už kuriuos atsako vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugų naudotojai, rinkodarą, pardavimą ar organizavimą.

b) Pajamos, kurias naudotojai gauna iš dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų dėl jų veiklos teikiant šias paslaugas.

c) Pajamos, gautos iš naudotojų veiklos iš mokesčių ir mokėjimų, kuriuos jų auditorija sumokėjo už dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugas.

d) Pajamos iš viešojo administravimo institucijų ir subjektų teikiamos finansinės naudos, neatsižvelgiant į jų pavadinimą ir pobūdį, susijusios su vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugų naudotojų veikla.

e) Kitos pajamos, gautos iš naudotojų veiklos, susijusios su vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugomis, nenumatytais pirmesniuose šios dalies punktuose.

4 straipsnis. *Didelė auditorija.*

1. Pagal 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 94 straipsnio 2 dalies c punkto nuostatas laikoma, kad paslauga, už kurią atsako naudotojas, yra skirta didelei plačiosios visuomenės daliai ir gali turėti jai aiškų poveikį, kai atitinkami visi šie reikalavimai:

a) Tam tikru praėjusių kalendorinių metų momentu paslauga pasiekia 1 000 000 ar daugiau sekėjų vienoje vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformoje; arba yra bendras 2 000 000 ar daugiau sekėjų skaičius, atsižvelgiant į visas vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugas, kuriomis naudotojas vykdo savo veiklą.

b) visose vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugose, kuriose naudotojas vykdo savo veiklą, praėjusiais kalendoriniais metais buvo paskelbti arba bendrinami 24 ar daugiau vaizdo įrašų, neatsižvelgiant į jų trukmę.

Vienintelė papildoma nuostata. *Ypatingos svarbos naudotojų registravimas Valstybiniame audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų, vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugų teikėjų ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų sumavimo paslaugų teikėjų registre.*

Pagal 2023 m. gruodžio 19 d. Karališkojo dekreto Nr. 1138/2023 pirmosios pereinamojo laikotarpio nuostatos 2 dalį vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugų naudotojai, atitinkantys 3 ir 4 straipsniuose nustatytus reikalavimus, per du mėnesius nuo šio Karališkojo dekreto įsigaliojimo turi pateikti prašymą dėl įtraukimo į valstybės registrą, numatytą 2022 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 13/2022 39 straipsnyje.

Pirmoji baigiamoji nuostata. *Įgaliojimų suteikimas*

Šis Karaliaus dekretas priimamas remiantis išimtinę valstybės kompetencija telekomunikacijų srityje, kuri suteikta pagal Ispanijos Konstitucijos 149 straipsnio 1 dalies 21 punktą.

Antroji baigiamoji nuostata. *Plėtojimo įgaliojimai.*

Už skaitmeninės transformacijos ir viešųjų paslaugų ministeriją atsakingas asmuo gali priimti šio Karališkojo dekreto rengimo, taikymo ir vykdymo nuostatas.

Trečioji baigiamoji nuostata. *Įsigaliojimas.*

Šis Karališkasis dekretas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo „Oficialiajame valstybės leidinyje“.

Madridas, 2024 m. balandžio 30 d.

FELIPE R.

Skaitmeninės transformacijos ir viešųjų paslaugų ministras,
JOSÉ LUIS ESCRIVÁ BELMONTE

